

De Melkweg

Er was eens... een heel lief jongetje, Sam, dat 's nachts niet kon slapen. Hij lag in zijn bed, maar met zijn oogjes wijdopen en klaarwakker. Hij had al alles geprobeerd: hij had al honderd schaapjes geteld, daarna honderd geitjes, en toen hij nog steeds niet sliep honderd beren... En nog steeds viel Sam maar niet in slaap.

Ten einde raad staaarde hij wat uit zijn raam... En wat hij zag was eigenlijk wondermooi. Hij zag een prachtige hemel, met duizenden sterren die schitterden in de nacht. De ene ster was al mooier dan de anderen, en hij raakte maar niet uitgekeken op zoveel moois.

Wauw, dacht hij, hopelijk is het gauw Sinterklaas, want dan vraag ik hem een telescoop om mee naar de sterren en planeten te kijken. Algauw begon hij de sterren te tellen in de hoop zo in slaap te vallen. En het jongetje begon te tellen, en te tellen, en te tellen, tot hij plotseling enorm veel zin kreeg in een glas melk. Sam wist zelf niet goed waarom, maar hij voelde het nu eenmaal zo aan.

En kijk, plotseling zat Sam aan een tafel en kreeg een glaasje melk van een man. 'Dank u wel voor de melk', zei Sam, 'maar... wie bent u?' 'Dat is graag gedaan, hoor. Ik ben de melkman. Zal ik jou eens een verhaaltje vertellen dat over melk gaat?', zei de melkman. 'Ja, graag!', zei Sam. De man begon te vertellen.

Heel, heel lang geleden, vertelde de melkman, bestond er niet één God, zoals vandaag, maar bestonden er heel veel Goden. Zo was er een godin van de liefde, van de wijn, van de oorlog, van de Zee, ... Je kon het zo gek niet bedenken, of er bestond wel één of andere god voor. En de baas van al die goden was Zeus, de oppergod. Die was getrouwd met de oppergodin, Hera. Maar Zeus was eigenlijk een beetje een sloeber. Hij werd heel vaak verliefd op andere mevrouwen, wat zijn eigen vrouw natuurlijk helemaal niet leuk vond. Op een dag zag hij een hele mooie prinses. Ze was zo mooi dat hij direct verliefd was geworden op haar. O, wat was hij verliefd, want zij was dan ook alleraardigst: ze rook heerlijk, had prachtige ravenzwarte haren en een stem zo zuiver dat je haren ervan gingen rechtstaan. Zeus was algauw niet meer weg te slaan bij de mooie prinses. Negen maanden later kregen ze een prachtige baby. Het was een jongetje, een heel sterk jongetje zelfs. Natuurlijk was zijn eigen vrouw er achter gekomen dat hij weer verliefd was geworden op iemand anders en er een kindje mee had gekregen. Zo boos, dat ze slangen stuurde naar het wiegje van de arme baby. Maar, zei de melkman, had ik al verteld dat het een heel sterk jongetje was, al van in het begin? Sam schudde zijn hoofd. Wel, weet je wat dat baby'tje

heeft gedaan? Die heeft de slangen gewurgd! Dat baby'tje, zo klein nog, was al zo sterk dat hij slangen kon doden! Zeus was enorm ontroerd door zijn sterke zoon, maar zijn vrouw... oelalala...dat was andere koek. Die was enorm boos geworden omdat de slangen dood waren. Zeus hield echter heel veel van zijn zoon. Zo veel, dat hij het ervoor over had dat zijn eigen vrouw kwaad was. En alsof hij niet al genoeg problemen had, kwam er nog eentje bij. Het zit namelijk zo: ik had al verteld dat Zeus een God is. Als je een God was, had je geluk, want dan was je onsterfelijk. Maar zijn zoontje had een prinses als mama, en een prinses was een mens en geen God. Daarom zou zijn zoontje kunnen sterven. En dat wou Zeus niet. Dus had hij een plannetje bedacht: hij zou ervoor zorgen dat zijn zoontje moedermelk kon drinken van een godin, en zo onsterfelijk werd. Na veel piekeren kwam hij op volgend idee: hij zou iemand vragen om te doen alsof zij zijn zoontje gevonden had, en het arme kind zou honger hebben, en dan zouden ze de vrouw van Zeus vragen of het kind wat melk mocht drinken aan haar borst. Hera was een Godin, dus haar melk zou het jongetje onsterfelijk maken! Hera geloofde de vrouw toen die met het kind bij haar kwam, en legde het aan haar borst maar toen beet het jongetje hard in haar tepel. Hera duwde het jongetje van zich af, waarbij de melk overal morste in de ruimte.

Kijk eens naar buiten, Sam, naar de hemel. Zie je al die sterren? Dat zijn allemaal druppeltjes gemorste melk. En zie je daar die band van sterren, met donkere wolken erin? Dat is de Melkweg, want die is gemaakt toen Hera haar melk morste. Mooi hè? Sam keek ademloos toe, en wilde happen naar de sterren want hij had nog steeds zoveel zin in melk.

'Sam', riep een stem, 'opstaan!'. Een beetje verdwaasd deed Sam zijn ogen open. Er waren geen sterren meer te zien. De melkman was weg, en de Melkweg aan de hemel ook. Had Sam het dan allemaal gedroomd? Gelukkig kreeg hij bij zijn ontbijt een groot glas melk. En 's avonds? Sam telde de sterren aan de hemel en droomde algauw van de sterke baby en de melkman.

Dit verhaal is gebaseerd op de Griekse mythe die de oorsprong van de term 'Melkweg' verklaard.